

کشور و دولت اسرائیل بر اساس یک رؤیا شکل گرفت. تمامی نشانه‌ها حاکی از این بود که فلسطین قرار است نه اینکه فراموش بلکه نابود شود. اکنون از همه جهان، حتی از کنار دیوار کاخ سفید در واشنگتن سرود و صدای فلسطین به گوش می‌رسد.

یکم: افسانه خاورمیانه جدید

در همان حال و هوای کنفرانس اسلو، شیمون پرز کتابی را تنظیم و منتشر کرد که با عنوان خاورمیانه جدید منتشر شده است. فشرده کتاب این است که ما شاهد خاورمیانه جدیدی خواهیم بود که اسرائیل در آن مرکزیت نظامی و سیاسی و صنعتی و علمی و فنی و توریستی خواهد داشت. بعد از شیمون پرز، بنیامین نتانیا هو کتابی منتشر کرد که با عنوان مکان تحت الشمس به زبان عربی در اردن منتشر شده است و در آن همان ادعا یا داعیه شیمون پرز را با صراحت و البته وقاحت بیشتری مطرح کرده است؛ به ملت‌ها و کشورهای خاورمیانه می‌گوید بیا بیاید تا اسرائیل صنعت و کشاورزی و دموکراسی و حقوق بشر و علم و فن به شما یاد بدهد. این افسانه تبدیل به خرافه شد. اسرائیلی که در برابر ضربه توفان اقصی خودش را نمی‌تواند نگه دارد و سرپا بماند و تمام توان نظامی و مالی آمریکا و اروپا به یاری‌اش آمده است چگونه با تکیه بر خود می‌تواند مرکزیت خاورمیانه را داشته و نقش رهبری آن را ایفا کند؟

دوم: افسانه نیل فرات

چنان که می‌دانیم، کشور و دولت اسرائیل بر اساس یک رؤیا شکل گرفت. صهیونیسم مسیحی در پردازش این رؤیا نقش تعیین‌کننده‌ای داشت. دوست دانشمند، دکتر محمد سماک، در کتاب الهیونیه المسيحیه به این موضوع با دقت و تفصیل پرداخته است. دو خط آبی بالا و پایین پرچم اسرائیل نشانه و نماد همان رؤیاست. که اسرائیل تا نیل و فرات امتداد خواهد یافت. البته متن و سطح پرچم در واقع فراتر از نیل و فرات است! در سرود ملی اسرائیل که عنوانش «ها تیکوا» یعنی امید است از این رؤیای دوهزارساله که روان رهیودی به آن می‌تپد سخن گفته شده است:

«בְּיַסְמִינֵנוּ הַיְהוּדִים» (نفس یهودی هومیا).

به نظر می‌رسد از روز واقعه به این سوی حتی برای حفظ ظاهر هم که شده، با توجه به فضای افکار عمومی جهانی، حتی آمریکا از طرح دو دولت در فلسطین حمایت می‌کند و از سرزمین صهیون که برای اسرائیل است. شناخت مختصات و جزئیات این رؤیا و سیر تحول آن نیاز به پژوهشی مستقل دارد، اما توفان اقصی چنین رؤیا یا افسانه‌ای را به خرافه تبدیل کرد.

سوم: افسانه ارتش شکست‌ناپذیر

تبلیغ زیادی صورت می‌گرفت که ارتش اسرائیل شکست‌ناپذیر است؛ در شش روز چهار ارتش عربی را شکست داده و از چهار کشور عربی بخش‌هایی را اشغال کرده است. باین هیمنه، به تعبیر محمد حسنین هیکل، اسرائیل برای خود قلعه امنی ساخته بود. این قلعه در روز هفتم اکتبر فرو ریخت. تانک مراکوا که شبیه قلعه‌ای فولادین و نماد قدرت ارتش اسرائیل بود در برابر مجاهدان متلاشی شد. شاید بهتر از همه توماس فریدمن، روزنامه‌نگار صهیونیست آمریکایی، این ناکامی و فروپاشی را در مقاله‌ای در نیویورک تایمز تفسیر کرده است: «دیواری که با هزینه بیش از یک میلیارد دلار در مرز غزه ساخته

تلفیق یادگانه آشفته‌حالی و بهت جلالی همین حال و احوال این روزهای ماست. ویران‌سازی غزه از سویی و از سوی دیگر مقاومت و جهاد مجاهدان که از متن ویرانه‌ها مثل شعله سیال می‌رویند و در برابر ارتشی روانه شده‌اند که پشتوانه‌اش آمریکا و اروپا و سیل بی‌امان سلاح و مال و تبلیغات و حمایت سیاسی و سفر رهبران به اسرائیل برای قوت قلب دولت اسرائیل و نتانیا هوست. این مجاهدان به روایت عبدالوهاب البیاتی، شاعر عراقی:

دیوار محال را گوزنان با شاخ زده‌اند

شکافی در دیوار

که نیمروز از آن می‌گذرد.

اینک میلادی در گور

خداوند متعال چنین مجاهدانی راستوده است. آنان گریبان

مصیبت و سختی، بلکه محال را می‌گیرند!

فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاشُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿الإسراء/ ٥٥﴾ «پس آن‌گاه که وعده [تحقق] نخستین آن دو فرارسد، بندگانی از خود را که سخت نیرومندند بر شما می‌گماریم تا میان خانه‌ها [یتان برای قتل و غارت شما] به جست‌وجو درآیند، و این تهدید تحقق‌یافتنی است».

این نیرومندی نیروی جان و روان و اراده‌های صیقل‌خورده است. رجال الله فی الميدان!

توفان اقصی در روز واقعه هفتم اکتبر، برابر با یازدهم مهرماه، سرفصل جدیدی در منطقه رقم زد. تمامی نشانه‌ها حاکی از این بود که فلسطین قرار است نه اینکه فراموش بلکه نابود شود. اکنون از همه جهان، حتی از کنار دیوار کاخ سفید در واشنگتن و از برابر ساختمان شماره ۱۰ داونینگ استریت در لندن، سرود و صدای فلسطین به گوش می‌رسد. پرچم فلسطین در تمام دنیا در اهتزاز است.

چه اتفاقی در جهان افتاده است؟! به نظرم هفت افسانه در یک روز تبدیل به خرافه شد. این چنین میناگری‌ها کار اوست. حماس فلسطین را زنده کرد و پرچم فلسطین را در پیش‌روی جهان به اهتزاز درآورد. کدام هفت افسانه خرافه شد؟

▲ دیوید بن-گوریون (در سمت چپ) در حال امضای اعلامیه استقلال است که توسط موشه شاروت (در مرکز) نگه داشته شده، در حالی که الیعزر کاپلان (در سمت راست) شاهد این لحظه تاریخی است. این مراسم در موزه تل‌آویو واقع در بلوار روتشیلد در تاریخ ۱۴ می ۱۹۴۸ برگزار شد. (منبع: دفتر مطبوعات دولتی اسرائیل)